

Sygn. akt I C 558/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 kwietnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Izabela Kosińska – Szota

Protokolant Lucyna Kazimierzuk

po rozpoznaniu w dniu 23 kwietnia 2014 r. w Kłodzku na rozprawie

sprawy z powództwa G. C.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w S.

o zapłatę 7 300 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz powódki G. C. kwotę 7 300 (siedem tysięcy trzysta) zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 7 100 zł od dnia 12 grudnia 2012 r. i od kwoty 200 zł od dnia 23 maja 2013 r.;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 2 732 (dwa tysiące siedemset trzydzieści dwa) zł tytułem kosztów procesu;

III. nakazuje uiścić stronie pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 766,81 zł (siedemset sześćdziesiąt sześć zł 81/100) tytułem brakujących kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 558/13

UZASADNIENIE

Powódka G. C. wniosła o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. w S. kwoty 7 300 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 7 100 zł od dnia 12 grudnia 2012 r. i od kwoty 200 zł od dnia wytoczenia powództwa oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wskazując, że kwota 7 000 zł stanowi zadośćuczynienie, zaś kwota 300 zł odszkodowanie.

W uzasadnieniu pozwu podała, że w dniu 3 września 2012 r. w M., miał miejsce wypadek komunikacyjny, na skutek którego doznała skręcenia kręgosłupa szyjnego, urazu głowy i urazu barku prawego. Wskazała, że w dniu 5 września 2012 r. odbyła konsultację u chirurga, który stwierdził uraz kręgosłupa szyjnego i zalecił jej noszenie kołnierza szyjnego, a nadto leki przeciwbólowe. Powódka podniosła, że z uwagi na dolegliwości bólowe odcinka szyjnego kręgosłupa, barku prawego, a nadto zawroty głowy, nudności i drętwienie kończyn była konsultowana przez neurologa, lecz leczenie przyniosło tylko zmniejszenie dolegliwości bólowych. Powódka podkreśliła, że doznane urazy wyłączyły ją z możliwości uprawiania rekreacyjnego sportu oraz uczestniczenia w zabawach z dzieckiem, a ponadto wypadek spowodował reakcję psychiczną polegającą na przeżywaniu wypadku, problemach ze snem i koncentracją oraz lękami związanymi z poruszaniem się pojazdem. Powódka podała również, że zgłosiła szkodę stronie pozwanej i zażądała zapłaty kwoty 9 000 zł oraz zwrotu kosztów leczenia w kwocie 100 zł, a strona pozwana potwierdziła przyjęcie odpowiedzialności oraz przyznała kwotę 2 500 zł tytułem zadośćuczynienia, odmawiając zwrotu kosztów leczenia.

Wskazała, że na żądanie pozwu składa się roszczenie o zadośćuczynienie w kwocie 7 000 zł oraz roszczenie z tytułu zwrotu kosztów leczenia w kwocie 300 zł.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych podnosząc, że wysokość wypłaconego powódce odszkodowania w pełni odpowiada wymogom i jest odpowiednia do rozmiarów doznanej krzywdy. Podała, że suma dokonanej wypłaty jest adekwatna do poniesionego przez powódkę uszczerbku na zdrowiu, cierpienie fizycznych i psychicznych, a żądanie powódki przekracza znacząco rozmiar doznanej krzywdy i nie znajduje uzasadnienia w przedstawionych dowodach. Wskazała również, że w związku z nie przedstawieniem przez powódkę dowodów potwierdzających brak możliwości skorzystania z nieodpłatnych świadczeń medycznych finansowych w ramach NFZ roszczenie o odszkodowanie nie może znaleźć uznania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 września 2012 r. w M., kierujący pojazdem marki B., nr rej. (...) nie zachował ostrożności i na łuku drogi zjechał na przeciwległy pas ruchu w następstwie czego prawidłowo jadący pojazd marki A., nr rej. (...) (...) w celu uniknięcia zderzenia zjechał na prawo i uderzył w drzewo.

Dowód:

- oświadczenie z 09.09.2012 r. – k. 29

Pojazd sprawcy wypadku w chwili zdarzenia ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej (...) S.A. w S..

Okoliczności bezsporne

Bezpośrednio po zdarzeniu powódka nie była hospitalizowana, jednakże w tym samym dniu zaczęła odczuwać nudności, zawroty głowy i dolegliwości bólowe głowy i kręgosłupa. W dniu 5 września 2012 r. powódka była badana przez chirurga, który stwierdził skręcenie kręgosłupa szyjnego i zalecił powódce noszenie kołnierza ortopedycznego przez okres 2 – 3 tygodni, a ponadto zalecił stosowne leki przeciwbólowe. W dniu 17 września 2012 r. wobec utrzymujących się dolegliwości bólowych głowy, odcinka szyjnego kręgosłupa oraz barku prawego, a nadto drętwienia kończyn górnych, powódka była konsultowana przez neurologa, który stwierdził zespół bólowy korzeniowy szyjny pourazowy oraz pourazowy ból głowy. Zalecił powódce odpoczynek i zabiegi fizjoterapeutyczne. koszt wizyty u neurologa wyniósł powódkę 100 zł.

Wobec utrzymujących się dolegliwości bólowych odcinka szyjnego kręgosłupa, zawrotów głowy i drętwienia obu rąk, powódka w dniu 18 września 2012 r. i 2 października 2012 r. była konsultowana przez ortopedę, który stwierdził stan po skręceniu kręgosłupa szyjnego z radikulopatią obustronną. Ortopeda zalecił powódce utrzymanie kołnierza S. i nieprzeciążanie kręgosłupa oraz dalszą kontrolę za dwa tygodnie. Za dwie konsultacje ortopedyczne powódka zapłaciła 200 zł.

Wobec okresowo następujących dolegliwości bólowych kręgosłupa szyjnego oraz drętwienia palców obu rąk, powódka ponownie była konsultowana przez ortopedę w dniu 5 lutego 2013 r. Powódce zalecono kompleksową fizykoterapię, w tym magnetronik, laser i ćwiczenia na odciążenie kręgosłupa szyjnego. Powyższe zabiegi fizjoterapeutyczne powódka odbyła w Prywatnym Gabinetcie Ortopedycznym w P. w okresie od 18 lutego 2013 r. do 4 marca 2013 r.

Dowód:

- karta konsultacji chirurgicznej - k. 31

- konsultacja neurologiczna z 17.09.2012 r. - k. 32

- paragon fiskalny z 17.09.2012 r. - k. 35
- zaświadczenie lekarskie z 18.09.2012 r. - k. 33
- zaświadczenie lekarskie z 02.10.2012 r. - k. 34
- zaświadczenie lekarskie z 05.02.2013 r. - k. 9
- zaświadczenie lekarskie z 12.03.2013 r. - k. 10
- rachunek nr (...) z 05.02.2013 r. - k. 7
- rachunek nr (...) z 12.03.2013 r. - k. 8
- skierowanie na zabiegi fizjoterapeutyczne – k. 11
- zeznania powódki – k. 38

Na skutek wypadku z dnia 3 września 2012 r. u powódki wystąpiły zaburzenia stresowe pourazowe. Długotrwały uszczerbek na zdrowiu powódki wynosi 3 %.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego z zakresu psychiatrii A. H. - k. 53 - 56

U powódki powyższy wypadek skutkuje do chwili obecnej pobołowaniem głowy, dolegliwościami bólowymi kręgosłupa szyjnego z ograniczeniem ruchomości biernej i czynnej, parestezjami kończyn górnych oraz dolegliwościami bólowymi z ograniczeniem ruchomości biernej i czynnej stawu ramiennego prawego. Dolegliwości te nasilają się przy dłuższej jeździe samochodem, przy zmianach pogodowych. W przyszłości u powódki wskazane będzie leczenie usprawniające. Opisywane zmiany mogą predysponować do wcześniejszego rozwoju zmian zwyrodnieniowych. Rachunki za konsultacje ortopedyczne były zasadne, gdyż terminy oczekiwania na konsultacje ortopedyczne w ramach NFZ są bardzo odległe. Uszczerbek na zdrowiu powódki w związku z wypadkiem z dnia 3 września 2012 r. wynosi 1 % w związku z urazem głowy i stresem ujemnym pourazowym (ból i zawroty głowy), 3 % w związku z urazem odcinka szyjnego kręgosłupa, zespołem bólowym szyjnym pourazowym z zaznaczonym ograniczeniem ruchomości rwy barkową oraz 1 % w wyniku urazu barku prawego z utrzymującym się ograniczeniem ruchomości.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii M. J. i z zakresu neurologii H. A. – k. 48 – 50

Przed wypadkiem powódka nie miała problemów ze zdrowiem, nie chorowała. Powódka prowadziła aktywny tryb życia, rekreacyjnie jeździła na rowerze. Obecnie z uwagi na ból kręgosłupa i drętwienie rąk sporadycznie jeździ na rowerze. Ponadto pozostawanie przez dłuższy czas w pozycji stojącej, przy schylaniu się, jak również większy wysiłek fizyczny np. przy pracach domowych wywołuje u niej ból kręgosłupa i głowy, wobec czego w zależności od natężenia bólu zażywa środki przeciwbólowe. Ból barku utrudniał powódce funkcjonowanie, zwłaszcza przy sprzątaniu, gotowaniu, czy zabawach z dzieckiem, jak również przy jego kąpielach. Po wypadku u powódki pojawiły się problemy ze snem, stała się nerwowa i nadopiekuńcza w stosunku do dziecka. Powódka do chwili obecnej odczuwa lęk przed jazdą samochodem.

Dowód:

- zeznania powódki – k. 38

- zeznania świadka P. C. – k. 37

Powódka zgłosiła szkodę stronie pozwanej. Pismem z dnia 8 listopada 2012 r. wezwała do zapłaty kwoty 9 000 zł tytułem zadośćuczynienia i kwoty 100 zł tytułem, zwrotu kosztów leczenia.

Pismem z dnia 12 grudnia 2012 r. strona pozwana poinformowała powódkę o przyznaniu jej zadośćuczynienia w kwocie 2 500 zł. Ponadto poinformowała powódkę, że roszczenie dotyczące zwrotu kwoty 100 zł tytułem kosztów leczenia nie zostało uwzględnione, gdyż konsultacja lekarska jest świadczeniem standardowym, którego koszt jest refundowany przez NFZ i osoba poszkodowana nie jest zobowiązana pokrywać wskazanych kosztów własnymi środkami pieniężnymi.

Dowód:

- pismo z 08.11.2012 r. - k 25 – 26

- pismo z 12.12.2012 r. - k. 21 – 22

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlega uwzględnieniu w całości.

Na wstępie stwierdzić należy, że dowody przeprowadzone na wniosek powódki nie zostały w żaden sposób zakwestionowane przez stronę pozwaną. Spór dotyczył jedynie ustalenia wysokości zadośćuczynienia za krzywdę doznana przez powódkę G. C. oraz zasadności domagania się przez nią od pozwanego ubezpieczyciela odszkodowania za poniesione wydatki na leczenie.

Zgodnie z przepisem art. 445 § 1 k.c. w zw. z art.444 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Zasadniczą przesłankę ustalenia zadośćuczynienia w odpowiedniej wysokości stanowi zatem stopień natężenia doznanej krzywdy, który - jak podkreśla się w orzecznictwie - powinien być ustalony przy uwzględnieniu takich czynników jak rodzaj, charakter, długotrwałość cierpień fizycznych oraz ujemnych następstw psychicznych, ich intensywność, nieodwracalność, w tym także stopień i trwałość doznanego kalectwa. (por. m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 listopada 2009 r., sygn. akt III CSK 62/09, niepubl.; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 listopada 2007 r., sygn. akt V CSK 245/07, niepubl.; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2004 r., sygn. akt IV CSK 357/03, niepubl.) (tak w uzasadnieniu wyroku SN z dnia 19 stycznia 2012 r.IV CSK 221/11).

Celem zadośćuczynienia jest naprawienie szkody niemajątkowej – tzw. krzywdy. Krzywda to cierpienia fizyczne, takie jak ból i inne dolegliwości, cierpienia psychiczne, które stanowią ujemne uczucia przeżywania w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała albo rozstroju zdrowia w postaci zszpecenia, wyłączenia z normalnego życia itp. Zadośćuczynienie pieniężne ma na celu przede wszystkim złagodzenie tych cierpień. Obejmuje ono wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te które mogą nastąpić w przyszłości. Ma więc ono charakter całościowy i powinno stanowić rekompensatę pieniężną za całą doznaną krzywdę (G. Bieniek w: Komentarz do Kodeksu Cywilnego, Księga Trzecia – Zobowiązania, tom I, Wyd. Praw. Warszawa 1996, s.368).

Przeprowadzone dowody w postaci zeznań świadka P. C., dokumentacji medycznej, opinii biegłych sądowych i zeznań powódki wskazują jednoznacznie, że powódka G. C. doznała urazu głowy z przebyłym stresem pourazowym, urazu odcinka szyjnego kręgosłupa z zespołem bólowym szyjnym pourazowym typu cervicalgii z rwą barkową obustronną i urazu barku prawego z niewielkim zespołem bólowym. dowód z opinii biegłych potwierdził twierdzenia podnoszone przez powódkę dotyczące odczuwanych przez nią cierpień fizycznych i psychicznych, które z kolei zweryfikowała opinia biegłego sądowego z zakresu psychiatrii A. H. (2). Wskazać należy, że powódka musiała stosować leki przeciwbólowe z uwagi na odczuwany ból kręgosłupa, a także w mniejszym zakresie barku, nosić kołnierz ortopedyczny, z uwagi na dolegliwości bólowe miała ograniczenia w codziennym funkcjonowaniu, co potwierdzili

biegłi sądowi z zakresu ortopedii – traumatologii i neurochirurgii wskazując na ograniczenia ruchomości biernej i czynnej stawu ramiennego, ograniczenia ruchomości biernej i czynnej odcinka szyjnego kręgosłupa, a nadto wskazali na parastezje kończyn dolnych, czyli tzw. drętwienia. Dodatkowo biegli podali, że zmiany opisane w opinii mogą predysponować do wcześniejszego rozwoju zmian zwyrodnieniowych, a także zalecili leczenie usprawniające. Biegli określili uszczerbek na zdrowiu powódki pod względem ortopedycznym i neurologicznym jako długotrwały i oznaczyli jego wysokość na 4 %. Opinia biegłego sądowego z zakresu psychiatrii potwierdziła zaburzenia stresowe pourazowe charakteryzujące się natrętnymi wspomnieniami, występującymi lękami, zaburzeniami emocjonalnymi i snu. W związku z tą krzywdą biegły uznał, że uszczerbek na zdrowiu powódki jest długotrwały i wynosi 3 %.

Zdaniem Sądu, opinie biegłych są pełne, jasne, nie budzą żadnych wątpliwości, a wynikające z nich wnioski znajdują również potwierdzenie w dokumentacji medycznej powódki. Ponadto strony nie zgłosiły żadnych zastrzeżeń do tych dowodów.

Dowody z zeznań świadka i samej powódki uznać należy także za wiarygodne, bowiem z pozostałymi dowodami tworzą spójną i logiczną całość.

W kontekście powyższego, nie może budzić wątpliwości, że krzywda, która go dotknęła jest duża, zaś wypłacone dotychczas przez stronę pozwaną zadośćuczynienie w kwocie 2 500 zł jest stanowczo za niskie i nieadekwatne do rozmiaru obrażeń, kwota ta nie rekompensuje bowiem krzywdy powódki, wywołanej urazem kręgosłupa, barku i stresem pourazowym, doznanych w wypadku z dnia 3 września 2012r.

Adekwatne do rozmiaru szkody, w ocenie Sądu, jest zadośćuczynienie w wysokości 9 500 zł, które uwzględnia rodzaj naruszonego dobra, jakim jest zdrowie człowieka, rozmiar uszkodzeń ciała, wiek powódki, odczuwane dolegliwości bólowe oraz cierpienia psychiczne, będące następstwem wypadku, związane z ograniczeniem aktywności fizycznej. Zadośćuczynienie, przyznawane jednorazowo, stanowić ma rekompensatę za całą krzywdę. Dlatego też zasądzona kwota, jako uzupełnienie zadośćuczynienia, nie może być uznana za nadmierną. Wobec wypłacenia dotychczas powódce kwoty 2 500 zł zasądzono na jej rzecz tytułem uzupełnienia zadośćuczynienia, kwotę 7 000 zł z odsetkami ustawowymi przepisów art. 817§1 k.c., art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 455 k.c. w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, od dnia 12 grudnia 2012 r. W ocenie Sądu, żądanie odsetek od dnia 12 grudnia 2012 r. nie jest przedwczesne, ponieważ zgłoszenie szkody nastąpiło 8 listopada 2012 r., a więc strona pozwana winna była w terminie 30 – dni spełnić roszczenie. Skoro powódka oznaczyła termin początkowy biegu odsetek późniejszy niż po upływie 30 dni od daty zgłoszenia szkody, to Sąd od 12 grudnia 2012 r. zasądził odsetki ustawowe.

W ocenie Sądu, powódka wykazała również zasadność żądania zasądzenia na swoją rzecz odszkodowania w kwocie 300 zł. Jak wynika z paragonu fiskalnego z dnia 17 września 2012 r. oraz rachunków nr (...) powódka wydatkowała kwotę 100 zł na poradę neurologiczną, oraz łącznie 200 zł za konsultację ortopedyczną. W kontekście doznanych obrażeń ciała, dokumentacji medycznej i opinii biegłych z zakresu ortopedii – traumatologii i neurochirurgii poniesione przez powódkę koszty pozostają w bezpośrednim związku przyczynowym ze zdarzeniem z dnia 3 września 2012 r., które wywołało szkodę. Zatem zupełnie nieuprawniony jest pogląd strony pozwanej zawarty w odpowiedzi na pozew, że powódka winna była korzystać z opieki medycznej finansowanej w ramach Narodowego Funduszu Zdrowia. Jak wielokrotnie wypowiedział się Sad Najwyższy poszkodowany może podejmować wszelkie działania, by zniwelować skutki szkody. Dotyczy to również kosztów leczenia prywatnego, a powszechnie wiadomo, że czas oczekiwania na wizyty do neurologa i ortopedy w ramach NFZ wynosi kilka miesięcy.

w zakresie odszkodowania orzeczono również o odsetkach ustawowych na podstawie wyżej powołanych przepisów, przy czym skoro roszczenie o zapłatę 100 zł za wizytę u neurologa zgłoszono wraz ze zgłoszeniem szkody, to od tej kwoty należą się odsetki w takim samym terminie jak zadośćuczynienie. Natomiast od odszkodowania za koszty konsultacji ortopedycznych w kwocie 200 zł, zasądzono odsetki od dnia 23 maja 2013 r. Zauważyć wypada, że terminy początkowe naliczania odsetek nie zostały przez stronę pozwaną zakwestionowane.

Sąd na podstawie art.98 § 1 i 3 k.p.c. zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki koszty procesu, które stanowią jedynie koszty zastępstwa procesowego w kwocie 2 400 zł ustalone na mocy § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, na które składają się: 365 zł opłata sądowa, 1 200 zł koszty zastępstwa radcy prawnego, 17 zł opłata skarbową od pełnomocnictwa, 1 000 zł zaliczka sądowa, z której w części wypłacono wynagrodzenie biegłym i 150 zł koszty dojazdu pełnomocnika na rozprawę w dniu 14 sierpnia 2013 r. Koszty dojazdu zostały obliczone w sposób prawidłowy i nie budzą żadnych zastrzeżeń.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na mocy art.113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazując uiścić je stronie pozwanej jako przegrywającej, a koszty te stanowią poniesione tymczasowo przez Sąd Rejonowy w Kłodzku w części wynagrodzenia sporządzający opinie w sprawie, co wynika z wydanych postanowień w przedmiocie wynagrodzeń biegłych.